

дворната капела, и солистъ въ оркестъра на Императорската опера. Извънъ Виена не е концертиралъ.

Майфредъ, Йозефъ Жанъ Пиеръ Емилъ — Meifred, Joseph Jean Pierre Émile — виртуозъ на хорна, (род. 22 ноемв. 1791 въ Колмаръ (Швейцария), умр. 29 авг. 1867 въ Парижъ, ученикъ на Допра въ консерваторията въ Парижъ, после преподавателъ въ нея, въвелъ нѣкои подобрения въ вентилната хорна, и писалъ школи за хорна съ два и три вентила, а също дуети за хорна.

Македонски, Стефанъ — оперенъ пѣвецъ — лирико-драматиченъ теноръ, род. 25 мартъ 1885 въ Сливенъ; още като дете проявилъ гласова способностъ и театрална склонностъ, за което другаритъ му го наричали „Стефанъ-пѣснопоецътъ“. Когато семейството се преселва въ София, той постъпва въ хора на Н. Ив. Николаевъ, а склонността къмъ театра се изявява още по-силно — съ свои другари образува труппа, която давала представления въ една барака, на улица Пиротска (сега аптеката на Колчаковъ). Членъ на юнашката организация, М. пѣе на вечеринкитъ на юнацитъ, и обрѣща вниманието съ хубавия си гласъ. Пристигането въ София оперната труппа на Масини подхранва още по-силно любовта на младежа къмъ гласовото изкуство, мжчейки се самъ да подражава опернитъ пѣвци. Така, движенъ отъ желанието да се посвети на гласовото изкуство, М. отива въ Русия, и отначало попада въ техническото училище въ Тула, отдето не, следъ дълго, се отзовава въ Москва. Тукъ той учи пѣние при известния италиански професоръ Корси, следвайки едновременно и драматическитъ курсове при филхармонията. За да си създаде възможностъ да препечелва нѣщо, понеже стипендията му е била недостатъчна да живѣе, той постъпва като статистъ въ Интернационалния театъръ „Ермитажъ“, дето му възлагали малки роли, участвувайки въ представления, въ които сж пѣли голѣми артисти, като Шаляпина (въ едно представление на „Борисъ Годуновъ“). 1907, недовършилъ още курсоветъ на консерваторията, постъпва (съ контрактъ) въ операта на Зимина,

където пѣе за пръвъ пѣтъ Пепе въ „Палячи“. Следъ свършване консерваторията, М. се връща въ България, и постъпва въ новооснованата „Оперна дружба“. Пѣлъ съ успѣхъ въ „Камень и Цена“, 1911 заминава за осъвършенствуване въ Парижъ, дето учи при Рещьо. Следъ завръщането си въ България, поставя две действия отъ „Самсонъ и Далила“ — самъ изпълнявайки титулната роля, която той работилъ съ Рещьо. Съ участието си въ всички опери — като лирично-драматиченъ теноръ, М. е съдействувалъ твърде много за затвърдяването на „Оперната дружба“. Презъ 1917 той пѣе съ значителенъ успѣхъ като гостъ въ Берлинската кралска опера, а също и въ опернитъ театри въ Хановеръ, Кобургъ и Каселъ. Пѣлъ надъ 20 партии, М. има коронната си роля въ „Палячи“. Освенъ гласовитъ си качества, той е прекрасенъ драматически артистъ. 1932 напуска Народната опера.

Македорско хоро — народенъ танцъ на македонскитъ българи въ бързъ

$\frac{7}{16}$ тактъ (съ полуудъл-

жено първо време) и съ живи и изразителни стѣпки.

Маклинъ, Чарлсъ Доналдъ — Maclean, Charles Donald — английски компонистъ, род. 27 мартъ 1843 въ Кембриджъ, умр. 23 юни 1916 въ Лондонъ, училъ при Фердинандъ Хилеръ, докторъ на музиката отъ Оксфордския университетъ, писалъ: една симфонията, нѣколко увертюри, 4 оркестрови кжса „Изъ Бавария“, единъ концертъ за пиано — съ оркестъръ, симфоническата поема „На висинитъ“, една оратория „Ной“, кантатата „Салмала“, едно концертно Allegro, една сюита, единъ „Балетъ безъ танцъ“ и др.

Максилевичъ, Вицентъ — Maksy-lewicz, Vicent — полски църковенъ компонистъ, род. 1685, умр. 1745, ржкописитъ на неговитъ творби се намиратъ въ Краковската катедрала, дето е билъ ржководителъ на хора.

Максима, лат. maxima — (гл. ментурално нотнo писмо).

Макфаренъ, Джорджъ Александъръ — Macfarren, George Alexander — плодовитъ английски ком-